

Annandag jul

Psalmer: 340, Ps46, 343, 342, 326:2-4

Texter: Jer 26:1-9, 12-15, Apg 7:55-8:8, Matt 10:16-31

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matteus 10:16-31

Låt oss be!

Herre Jesus, du har vunnit frälsning åt oss, kallat oss genom evangelium och gjort oss till dina tjänare. Det är en ära för oss att få tjäna dig den tid du ger oss. Gör oss till dina orädda och frimodiga tjänare. Och när vår tjänst är slut, ta oss då in i ditt eviga rike där vi får se dig sådan du är. Amen

Enkelheten vid Jesu födelse sätter tonen för den fortsatta historien. Mottagandet av Frälsaren var illa förberett av mänskligheten fast han var utlovad sedan årtusenden. När tiden var inne fanns det inte plats för honom. Ett stall och en krubba var allt som erbjöds. När den här världens mäktige fick höra om konungens födelse upptrappades motståndet och vi får följa den lilla familjens flykt till Egypten och höra gråten efter Herodes barnamord. Det leder till annandagens tema: martyrernas dag eller den helige Stefanus dag – för så som det gick vår lärare och Herre så har den här världen bemött hans lärjungar och tjänare.

Samma händelser kan uppfattas helt olika av olika människor beroende på vilken livssyn och vilka värderingar de har. Det som för den ene är en vinst betraktar den andre som förlust. Det som är en skam för den ene betraktar den andre som en ära.

När de kristna fick lida för sin tro på Jesus så kallar Paulus det en nåd. Han säger: *För Kristi skull har ni fått nåd, inte bara att tro på honom utan också att lida för hans namns skull.* Paulus skriver till filipperna att lidandet för Kristi skull är en källa till ömsesidig glädje: *även om mitt blod blir utgjutet när ni bär fram er tro som offer är jag glad och delar er glädje. På samma sätt gläder ni er och deltar i min glädje.* Hur kan någon betrakta något så negativt som förföljelse, lidande och död som en nåd och en källa till glädje?

Se, jag sänder er som får in bland vargar, hör vi Jesus säga i dagens text. Han talar om kostnaden för att vara hans lärjunge, något som inte alla men som många fått betala genom tiderna. Den som vittnar om frälsningen i Jesus kan bli betraktad som brottsling och bli straffad, något som sker än idag i många länder.

Till och med den egna familjen kan man få mot sig. Men Jesus försäkrar att den som blir utsatt för hat för evangeliets skull inte är övergiven av Gud. Motståndet kan ge ytterligare tillfällen att vittna om Jesus. Jesus försäkrar varje förföljd troende om den helige Andes hjälp.

Jesus förklarar sedan hur vi kan betrakta lidandet för hans skull som en heder och en nåd så att vi till och med kan glädja oss i lidandet. Vi kan illustrera det med ett exempel: om en student gjorde så bra ifrån sig att han redan under sin studietid blev behandlad på precis samma sätt som professorn så skulle det vara en stor heder. Tänk om man ville att studenten skulle föreläsa, eller granska vetenskapliga artiklar – vilken heder skulle inte det vara för honom? På samma sätt är det en heder för oss som Kristi lärjungar om vi blir behandlade som vår lärare. Som Kristi tjänare får vi vara nöjda om vi blir behandlade på samma sätt som man behandlade vår Herre. Vi hörde Jesus säga: *En lärjunge är inte förmer än sin lärare och en tjänare inte förmer än sin herre. Det är nog för lärjungen att det går med honom som med hans lärare, och för tjänaren att det går med honom som med hans herre.*

Hur gick det då för vår lärare och Herre? Hur blev han behandlad och bemött? Ja, Jesus säger: *Har man kallat husets Herre för Beelsebul, hur mycket mer ska man då inte kalla hans tjänare så.* Fast Jesus gick omkring och predikade evangelium om riket och gjorde gott mot alla och botade de sjuka så blev han skymfad. På ett hädiskt sätt blev han beskyllde för att driva ut onda andar med hjälp av Beelsebul, de onda andarnas furste. Därför kan Kristi lärjungar vänta sig att bli beskyllda för än det ena, än det andra. Ju tydligare vi kan förmedla budskapet att vi inte kan frälsa oss själva utan vi behöver en Frälsare, desto fler kommer att reta sig på det. Jesus Kristus kom som Frälsare för alla människor och vid sidan om honom finns ingen som kan hjälpa. Ju tydligare vi är desto mer kommer vi att bli anklagade, för människor tål inte att höra att deras godhet inte räcker till utan de är helt beroende av Jesus. Är det en heder eller skam om människor retar sig på oss därför att vi vittnar om vår Frälsare? Är det en nåd - en vinst eller förlust? När vi blir dåligt bemötta ska vi tänka på Jesus, vår lärare och Herre. Det är nog för oss att det går med oss som det gick vår lärare och Herre.

Här kolliderar olika sätt att se på tillvaron. Vi lever i ett sekulariserat samhälle. För många är det obegripligt hur någon kan vara beredd att offra något för Kristi skull eller lida för honom. Om det här livet är allt vi har så blir det viktigt att vinna fördelar för egen del, inte att göra uppoffringar, och speciellt inte för någon påstådd himmelsk herre. Allt lidande och allt obehag oavsett hur det ser ut blir betraktat som något ont och skadligt. Beröm från människor blir viktigare än den ära som Gud ger dem som lyder honom. Och visst har de sant om deras förutsättningar stämmer, att detta jordiska är allt vi har. Om det inte finns någon

uppståndelse från de döda så är vi de ömkligaste människor. Om Kristus inte uppstått, om inte vår Frälsare lever och sitter på Guds högra sida, varför skulle vi då lida för hans skull?

Men nu är Jesus Kristus vår Frälsare, vår lärare och vår Herre. Han är uppstånden och lever. Han sitter på Guds högra sida och råder över allting. Vi vet att den dag ska komma då Människosonen inför Guds änglar ska bekänna den som bekänt honom inför människorna. Vi vet att den dag kommer då Människosonen inför Guds änglar ska förneka den som förnekat honom inför människorna. Det betyder något för oss, mer än pengarna i börserna eller vår hälsa, eller vårt anseende.

I dagens evangelium hör vi Jesus tre gånger upprepa orden: *Var inte rädda*. Det behöver vi höra för det finns så mycket rädsla inom oss. Jesus ger oss tre bra argument för att inte vara rädda för människor utan frimodigt tjäna vår Herre.

Det första argumentet är detta: *ingenting är dolt som inte ska uppenbaras, och ingenting är gömt som inte ska komma i dagen*. Lärjungarna skulle öppet förkunna allt de hört från Jesus. Konsekvenserna av den bekännelsen skulle de stilla lida. De skulle inte tystna även om de mötte hån och förakt. Det ska komma en dag när Herren ska sitta på sin härlighets tron och döma alla människor. Den dagen ska allt motstånd mot Herren, allt trots och all fiendskap ska ligga i öppen dag inte bara för Herren utan också som ett offentligt vittnesbörd inför alla att Guds dom är rättfärdig. Då ska alla Guds fiender få bära de eviga konsekvenserna av sitt trots, sina smädelser och sitt motstånd. Då ska alla Guds tjänare få skörda de eviga frukterna av sitt arbete. Alla orättvisor som sker under livets gång ska Herren själv ställa tillrätta. Vi behöver inte vara rädda för dem som hånar vår tro för de har inte sista ordet. En dag ska allt hån tystna men Guds lov ska ljuda i evighet.

Det andra argumentet är detta: *Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna*. Alla apostlarna fick lida för sitt vittnesbörd om Kristus. Alla utom en fick betala med sina liv för evangeliet. Och den siste, Johannes, blev landsförvisad på grund av sitt vittnesbörd om Jesus. Hur kan någon vara beredd att ge sitt liv för evangeliets skull? Förlorar man livet så är ju allt förlorat, tänker många. Men vi ser inte på vår tjänst i Guds rike på det sättet. Alla som tvingats betala med sitt liv för evangeliets skull har gjort en vinst. När Paulus väntade sin rättegång som kunde sluta i en dödsdom skriver han: *Livet är för mig Kristus och döden en vinst*. På samma sätt är det för oss. Vi behöver inte vara rädda för människor. De kan beröva oss livet men inget mer. De kan inte skada själen, de kan inte beröva oss det eviga livet. Vår himmelska skatt och vårt eviga arv kan de inte röra. Genom Guds makt är det förvarat åt oss i himmelen.

Jesus lär oss vem vi ska frukta. Gud är den som dömer. Han har makt att fördärva både kropp och själ i helvetet. På grund av denna makt är han värd vår och alla människors fruktan och vördnad. Det vi ska vara rädda för mer än något annat är att bedröva vår Herre och bryta mot hans bud. Den enda verkliga förlusten en människa kan göra stavas: trots mot Gud.

Det tredje argumentet är att Herren bryr sig om det oväsentliga. Han har koll på små sparvar och hårstråna på våra huvuden. Jesus säger: *Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en enda faller till marken utan er Faders vilja. På er är till och med alla hårstrån räknade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.* För Herren är ingenting för litet och ingenting för stort. Ingenting undgår honom och ingenting sker som inte han vet och tillåter. Inte ens en sparv faller till marken eller ett hårstrå från våra huvuden utan att Herren vet det och tillåter det. Hur mycket mer skulle han då inte vaka över våra liv. Ja, han är verkligen den Herre som både kan ge och hålla löftet att allt samverkar till det bästa för dem som tror. Vi är hans kära barn dyrt köpta med Kristi blod och tecknade med Guds sigill i dopet. Vi tillhör honom och inget kan skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus. Därför behöver vi inte vara rädda.

Jesus undervisade sina lärjungar om allt detta när han kallade dem och sände ut dem för att förkunna: *Himmelriket är nu här.* Samma försäkran han gav dem gäller alla Guds barn i alla tider. Vi kan vara frimodiga när vi tjänar vår Herre. Rädsla behöver inte hämma oss. Vi behöver inte vara rädd för människor. Vi ska se på dem som förlorade får som Herren vill söka upp med evangeliet om frälsning genom vår tjänst. Vad som än sker oss i Kristi tjänst är en vinst och inte en förlust. De enda som gör en förlust är de som inte vill acceptera Frälsaren. Det materiella goda som många anser som en vinst kan inte hjälpa dem. Herren ensam kan hjälpa och hans hjälp är en evig frälsning. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du gjorde dina apostlar frimodiga så att de kunde bli dina vittnen inför kungar och landshövdingar och inför hedningarna. Gisselslag kunde inte tysta dem ty din Ande var med dem för att vittna om din frälsning. Du har kallat oss att bli dina tjänare. Vi behöver samma frimodighet som de första lärjungarna. Och när vår tjänst är slut, för oss tryggt till ditt eviga rike. Amen.